

961

ג ד י נ ת י ש ר ל
ח כ נ ט ת

ס . ב .

טרוטוקול מס' 8/ב

מיטיבת ועדת הכספים שחתקיימה בתל-אביב
ביום ב', כאז באלול תשטז - 3.9.56
בטעה 16.20.

נרכיט:

- חברי הוועדה:
- י . גורי - היוזר
  - ח . אריאב
  - י . אפרתי
  - י . בדר
  - א . כהיר
  - ס . דיין
  - א . הרצפלד
  - ס . חזני
  - ח . לנדאו
  - י . ספיר
  - ז . צור
  - ס . קלמר
  - ח . רובין
  - ג . סוקן

- מוזמניט:
- ז . סרף - מזכיר המדינת.
  - ס . בוק - מזכיר הוועדה.
  - מר ספיבק - מטעם מסרד האוצר.

- סרד-חיוט: א . מסכורות הסריט.

=====

היוזר י . גורי: פותח את היטיבת.

מטהחלטנו בעבר לתקן את מסכורת הסופטיט,
היה זה בסנת 1954 ואת התיקון הפעלנו מאוקטובר 1953, נותק
למעט הקסר בין מסכורת הסריט לבין מסכורת הסופטיט, אבל
לא להלכה והסופטיט החלו מקבלים מסכורת טונה מזו של הסריט.
לאחר מכן החליטה ועדת הכספים להוסיף תוספת יוקר לדמי
הנציגות של הסריט שהסתלמו בטיעור של 100 לאי לראס המססלה,
סר החוץ וטר האוצר ו-70 לאי לטאר הסריט. לאחר טנוטפה
תוספת היוקר ליצוג, חרי סכום זה עלת בינואר 1956 וטר
קיבל 165 לאי ועוד תוספת יוקר על דמי הנציגות. ראס המססלה,
סר החוץ וטר האוצר קיבלו 216 לאי. ברור, כי סכום
זה מסוחרר מטס הכנסת וכתוצאה מכך נולד פער בין מסכורת

חיואר י. גורי:

הסופטים ומסכורת הסרים במסכורת נטו. מאחר שתיקנו את מסכורת הסרים, הרי כל המסכורת נוסאת בתובת מס ההכנסה. היתה זו אחת מטענות הסופטים כאשר הם הופיעו לפנינו. על-כן החלטנו להסחות את חקת המסקנות ולהמליץ בפני הממשלה שתשלם בינתיים מקדמות לסופטים בסיעור מסויים. אחד הנימוקים שהניעו את ועדת הכספים להסחות את חקת המסקנות היה סמא בכל זאת יש צורך לדון ולקבל החלטת סופית בצמוד לדיוניה של הוועדה במסכורת הסרים. בזה אינני רוצה לומר שצריך לחדש את הקטר שהיה בעבר. יתכן והוועדה תגיע למסקנה שצריך לחדש קטר זה ויתכן שתחליט שאין לחדשו. אולם טרם שאנו נכנסים לדיון נבקש את מזכיר הממשלה לומר לנו כיצד נראים לו הדברים, כי אנו רוצים להסתייע בחוות דעתו. אם כי בהמסך הדיון לא נוכל להסתייע בחוות דעתו, כי הוא יוצא לחוץ-לארץ. בסליחות הממשלה. על-כן אגיד לו: צאתך לסלום ובואך לסלום.

אני מודה על הברכה.

ז. סרף:

חלקם של הדברים שאמסור כאן הם לא רק דעתי אני, אלא ישנה עתה בממשלה ועדה בת 3 חברים המבררת מדי פעם דברים הנוגעים לאורח החיים של חברי הממשלה, כלומר, בצד המטריאלי של החיים הקטורים באסל, סכר, דירות, סכונות וכיוצא בזה. ברובלל חברי הממשלה, כי בענין זה מחליטה ועדת הכספים של הכנסת והיא תחליט כפי שתחליט.

כיום מקבל ראס הממשלה 203 לאי סכר יסוד ו-100 לחן דמי יצוג, על שני הסכומים האלה יש 247 לאי תוספת יוקר - סכומים אלה מביאים בחסבון את 10 הנקודות האחרונות - בסך-הכל 550 לאי סמחם יורדים כמעט 44 לאי מס-הכנסה המסתלמים רק על סכר היסוד ועל אותו חלק של תוספת היוקר החייב במס-הכנסה. נסארים 506 לאי. כל הסרים האחרים מקבלים 178 לאי סכר יסוד, אלא סכר החוץ וסר האוצר מקבלים 100 לאי דמי יצוג. בסך-הכל הם מקבלים 525 לאי אשר מהם יורד 36,5 לאי מס-הכנסה. נסארים 488,5 לאי. סאר חברי הממשלה מקבלים סכר יסוד 178 לאי, 70 לאי דמי יצוג ו-225,5 לאי תוספת יוקר. בסך-הכל 474 לאי. הם מסלמים מס-הכנסה בסך של 40 לאי. נסארים להם 433 לאי.

חברי הממשלה סעטקו בענין זה חוסכים, כי יש להסאיר לחברי הממשלה את דמי היצוג ואם היא מבחינת אופית צריכה להיות פטורה ממס ואם תוך כדי הבירור הזה תעורר הסאלה שאין לזה יסוד חוקי, יהיה חוק הקובע שתוספת היוקר פטורה ממס. חוק סכר חברי-הכנסת מ-1949 אומר בסעיף 5 שתוספת מסוימת אפשר לפטור ממס. אבל סעיף 10 אומר שאין חוק זה חל אם חבר-הכנסת מכתן כחבר-הממשלה. אין בחוק מס-הכנסה סעיף המאפשר לפטור ממס-הכנסה ואם תתקבל בוועדת הכספים הדעה שיש צורך בהמסך דמי היצוג בסכומים ניכרים, צריך יהיה להכניס תיקון לחוק סכר חברי-הכנסת המבטל את סעיף 10. הדעה אותה אני מביע כאן אינה דעתי בלבד שהיצוג הוא פונקציה הכרחית של חברי הממשלה מפאת חברותם בה. מתפקידו של כל חבר בממשלה הוא להוציא סכומים שיש לזקפם כחוצאות יצוג.

הדעה האחרת אומרת, כי אין לקסור את סכר חברי הממשלה בכל סכר אחר. אולי יש לתת לסופטים מסכורת גדולה יותר, אבל היצוג אצל חברי הממשלה צריך להיות גדול יותר ואין לקסור את דבר אורח חיהם של חברי הממשלה, כי הוא טונה לחלוטין מזה של הסופטים. אזי יוצא ממסכורת חברי הממשלה תהיה 445 לאי סכר יסוד - לפי 239 נקודות - על זה ייווספו אותם 25 לאי המחויים

ז. סרף:

את הפער בין ראש הממשלה ויתר חברי הממשלה, כלומר, ראש הממשלה מקבל 445 לאי ועוד 25 לאי, בטך-תכל 470 לאי. נוסף לכך ימשיך ראש הממשלה, סר החוץ וטר האוצר לקבל 100 לאי דמי יצוג וטאר חברי הממשלה יקבלו 70 לאי עם תוספת יוקר בסך של 247 לאי. יצא, כי ראש הממשלה יקבל 836 לאי, סר החוץ וטר האוצר - 810 לאי וטאר חברי הממשלה - 759 לאי. על סכומים אלה יחול סס-הכנסת בטיעור של 200,5 לאי לראש הממשלה, 188,6 לאי - לכל חברי הממשלה. יטאר סכום של 636 לאי לראש הממשלה, 627 לאי לסר החוץ וטר האוצר, 575 לאי לטאר חברי הממשלה.

חחבדל בין סתי ההצעות הוא: 125 לאי לראש הממשלה, 150 לאי לסר החוץ וטר האוצר ו-125 לאי לטאר חברי הממשלה.

חיוור י. גורי:

רציתי לסאול אם אלה טעסקו בענין זה הביאו בחסכון טבטנים האחרונות היתה מגמה הפוכה מזו סדובר עליה כאן. בלומר, יטנה נטיה לבטל כל סחררר מסס-הכנסת, כי זה יוצר אווירה לא בריאה. כזו היתה הנטיה גם כאטר דובר על מסכורת חברי-הכנסת. לכן אוילי ניטיב לעטות אם נבטל כל סחררר סל איזהו שהוא חלק מהמסכורת ונטלים את המגמה הקיימת גם לגבי מסכורת הסריסן?

י. ספיר:

מה צריכה להיות המסכורת ברוטו כדי סנטו תגיע לסכום הזה?

ס. בזק:

1100 לאי בערך.

ח. אריאב:

אם מסאירים את דמי היצוג מסוחררים מסס-הכנסת ונטארים הוצאות האסל לסריס בסקומים גדולים יותר ס-70 לאי, כלומר, האם דמי היצוג הם נוסף לאטלן?

י. בדר:

אם נקבל חחלטה כזו, האם הם יטאו בהוצאות חחזקת דירותיהם, בהוצאות המסים העירוניים, בחימום וניקוי, או האם הדברים האלה יהיו חלאה על חסכון המדינה?

ז. סרף:

יטנם כאן סיקולים סוניים. ברור סקסה לחסות את ההופעות החברתיות סל חברי הממשלה לאלה סל חסופטים, אפטר להסותן חרבה יותר לאלה סל חברי-הכנסת, כי סכחינת הצורך לקיים יחסי חנרה, הרי אלה הם תנאי למילוי תפקידו סל חבר-הכנסת יותר מאטר לגבי חסופטים. סופט אינו צריך לקיים יחסי חנרה יותר מאטר אזרח פרטי, כי תפקידם אינו תפקיד פוליטי. תפקידי היצוג זוהי פונקציה לגיטימית וחכרחי הדבר למעמד החברתי שלהם. לכן גם אם יטנה מגמה לחקטין את סכומי דמי היצוג במקום סאין חכרה בדבר, אין הצדקה בכך, ומסופקני אם צריך לבצע זאת באופן סוחלט ולא לתת הוצאות יצוג לחברי הממשלה. בעיבוד החלטות ועדת הכנסת סח-1 באפריל 1956 לא היתה ידוע הדבר והוא נעטה בדרך מקרית וטם יס מענקות בדמי יצוג לסגבי סריס, לסגבי יוטב-ראס הכנסת וליוטב-ראס חכנסת ועל יסוד זה נמסך הקו גם לחברי הממשלה כפי סכייטאתי אותו כאן.

ז. סרף:

אשר לסאלה הסניח - לדעתי, כאן צריך להיות הסכום גדול יותר, כל הטיעור הסולי כאן הוא שני סליטים. כלומר, אם רוצים לתת 170 לאי צריך לחוסיף 500 לאי על-מנת שישאר סכום של 170 לאי.

אשר לחזקת הדירות - הדעה המתגבשת עתה בממשלה היא: שר המחזיק דירה קבועה במקום מגוריו הקבועים, מקבל דירה בירוטלים כלי שלא יסב בכית-מלון הוא אינו צריך לסלם סכר דירה אם יש לו דירה מסלו במקום קבוע. שר שאין לו דירה במקום אחר, אלא רק דירת טרד, יסלם סכר דירה, מסיים וחוצאות אחרות. אבל לא במסגרת החוצאה המעטית, אלא לפי מה שהיה מסלם לולא היו לו חוצאות כאלה בחסמל או חוצאות אחרות דומות.

אשר לאסל - קשה לי עתה לעמוד על כך, כי הענין נתון בבירור ויש להבדיל בין חוצאות אסל וחוצאות יצוג. בניה, אם שר נוסע לחיפה והוא צריך להמצא במלון - הוא צריך לקבל את האסל. אולם נסאלת חסאלה לגבי סרים שאין להם דירות טרד והם גרים בירוטלים - סאלה זו לא לגמרי ברורה עדיין.

אשר לסאלתו של יוסב-ראס הוועדת לגבי חסלת מס חכנסה על כל חסכום - אני חוטב שהדבר רצוי, אבל חתנאי הוא תיקון חסוליים של מס-החכנסה.

י. בדר:

אמנם נכון הדבר שאין קשר בין מסכורת למסכורת. אבל בכל זאת הייתי רוצה לדעת אם כבר קבעו את מסכורת עובדי הסדינה בדרגה 1?

ז. טרף:

לאותה ועדה ניתנו סמכויות לעבד הצעה. ישנה אמנם הצעה, אך הוועדה טרם נתפנתה לענין זה. זוהי ועדה פנימית של הממשלה.

חיוהר י. גורי:

אנו עוזרים לדיון.

ח. לבדאו:

אשר למסכורת חסרים - דעתנו ברורה לגמרי. יש לתת לסרים מסכורת המאפשרת להם רמת חיים המחייבת את מעמדם וצרכיהם גם יחד, על-מנת לאפשר להם לבצע את תפקידיהם. אנו מוכנים לקבל כל הצעה שחסרים יחליטו עליה ולא תחיה מצידנו התנגדות.

לא נראית בעינינו הצעה כל שהיא הפוטרת סכום מסויים ממסכורתם מס-הכנסה. לדעתנו, במסח זה דין חסרים כדין כל האזרחים. בעיית יצוג חסרים מטוסטסת לגבי הצורך שלה. בחומר סלפנינו יש ריכוז של חוצאות אסל, כיבודים וסונות. חסיכודים הם חוצאות יצוג למגע עם הציבור וכאן קיבלו חסרים סכומים לא מבוטלים. אולם היצוג צריך להיות במבנה מסכורתו של חסר וסכום זה אינו צריך להיות פטור ממס ואת חטטור ממס תבנו לפי מסכורת בלוטו ואנו נסביר את תדבר לציבור. אבל אנו נגד פטור ממס של סכומי היצוג.

אפשר לקבל את ההבחנה בין ראס חסמסלה וחסרים. אולם מדוע יטנם שני סוגי טרים. כאן אני מציע הקוואה גמורה.

אשר לבעיית האסל - אם לטר יסנן חוצאות מחוץ לסכומים שהוא מקבל, אין כאן כל פרובלימה, כי הוא יגיס חסכונות. לעומת זאת קיימת פרובלימה לגבי חזקת הדירות. לדעתי,

ה. לנדאו:

יכול כאן להיות קריטריון ברור: סך המחזיק בדירוגו הוא ומסלם את מסיה חייבת הממטלה לתת לו דירה על מסיה; לזה סיס י' ברירה לחסאר בדירתו הוא והוא בוחר כדירת סרד - יחזיק את הדירה כולה על חטבונו. אם נקבע כלל זה יהיו הדברים ברורים.

אולם ברצוני להעלות סאלה אחת

בקסר להחזקת הדירות וההוצאות בעבר - הממטלה כאן הציעה את תצעתה והובטח לנו שהחומר בקסר לצעיה זו יומצא לוועדה.

י. בדר:

בדיון זה דרושה לנו מידה מסוימת של כנות, כי בדיון זה על המטכורת יס ביגמיה מסוימת לגבי הסכומים שמקבלים, ישנה מטכורת רשמית ומטכורת בלתי רשמית; ישנה מטכורת חודש 13, זכויות סוציאליות, סעות נוספות ועוד. אסביר דברי: נניח, היום מקבל סר 150 לאי מטכורת יסוד, 140 לאי תוספת יוקר, בערך 320 לאי ברוטו. מסכום זה יורד מס-הכנסה בשיעור של 37 לאי ותשלומים חברתיים אחרים, הרי נסארים לו אולי 250 לאי וכל היתר זה יצוג, מלומר, בונים את המטכורת שלו על היצוג, לדעתי, זהו סקר מוסכם, כי סר אינו יכול להיות על 250 לאי לחודש. לכן בגיד לעצמנו את האמת, כי אותם 150 שקוראים להם דמי יצוג הם באים כסלמה למטכורת הצנועה.

ועתה אני קורא לסר סרף לא רק בתורת מזכיר הממטלה, אלא כממונה על הכנסות המדינה שיעזור לי כיום שאין להוציא את אורח חיי הטרים מחוץ למס-הכנסה. כל סר וכל חבר-כנסת חייב להרגיש את המס המלא על בשרו. אינני בא כרגע להציע את הסכום הדרוש כדי מחילתו של הסר. אבל הוא חייב להרגיש בזאת ולשאת בכך. אם גם הוא יראה שאין זה צודק, יהיה רצון לטנות זאת וסלא יהיה יצוג של מאות לירות הפטורים מס. כן יש לראות כיצד רואה זאת הציבור, מדוע הוא מריק לסלם?

לדעתי עברו הטרים על החוק בכך שהסדירו את ענין דירות הסרד בינם לבין עצמם, מי חרי דירת הסרד היא או חלק מהכנסתו של האדם, או יכולה להראות מחלק מהכנסתו, כי דירה הניתנת לעובד בקסר לעבודתו היא חלק מהכנסתו וצריך להיות מוטל עליה מס.

לכן חובה על הוועדה לכלול בדיוניה על מטכורת הטרים גם את הכללים לגבי דירות סרד, כי הן חלק מאות היתרונות שסר מקבל בתורת סר. יש לי רושם, כי יתרונות אלה לפעמים גדולים מאד והם כוללים לא רק מסי מדינה, היסוט, חסמל, ניקוי ותיקונים, אלא גם סירות בבתים אלה. קרי יש כאן איפה ואיפה ומעמידים את אורח חיהט של הטרים מחוץ למסים. אסכים אם נקבע את מטכורת הטרים ל-1800 - 1500 - 1000 לאי לחודש. אצל לפני כן נסנה את הדירוג של מס-הכנסה ולא נברח מהמציאות של המסים בתחבולות טונות.

י. ספיר:

האם לא היה מקובל טראט הממטלה מקבל טכום של 5000 לאי להחזקת הבית?

ז. טרף:

היתה קרן נה 5000 לאי של ראט הממטלה להענקות טונות. אסר להחזקת הבית - לא ידעתי אף פעם על כך ופה לא היה אף פעם דיון על זה.

ח. אריאב:

מסכים אני להצעה שהוצעה שאין הכרח שמטכורת הטרים תחיה צמודה לזו של חסופטים. על ועדת הכספים לקבוע את מטכורת הטרים בהתאם למה שהיא

ח. אריאב;
צריכה להיות.

אטר למסורת נטו של הסרים - לדעתי
יט להגדיל להט את מסכורתם נטו.

אטר להרכב המסכורת - צדק חבר-הכנסת
בדר טאמר, כי למעט היצוג הוא חלק מהמסכורת, אמנם המדינה
צריכה לטלט את הוצאות הסרים בכיבודים ואסל. אולם לאחר זאת
אינני תופס את ענין היצוג ואינני רואה את הצורך להבחין בין סני
סוגי סרים. אם נותנים לטרים את הוצאותיהם בכיבודים ואסל, אינני
רואה צורך להכניס גם את היצוג.

אולם לא יתכן סכום מסויים יהיה פטור
ממס-הכנסת. אם תקבל הדעה ביחס להוצאות ויצוג, הרי יש להגדיל
את מסכורתם נטו של הסרים. אבל לא יכול להיות חלק מהמסכורת הפטור
ממס.

אטר לדירות הסרד - אם טר ממטיך
להחזיק בדירתו הוא ומטלם סכר דירה, חייבת הממשלה לתת לו דירת
סרד. אולם לא כן הדבר לגבי סרים שאין להם דירות אחרות, מלבד
דירת סרד.

עברתי על רשימת המכוניות וראיתי שמכונית
של סר אחד החזקתה עולה 9000 ל"י. מדוע עולה החזקת המכונית בסכום
כזה?

ס. קלמר:
לדעתי, יש בהחלט מקום לדבר על יצוג,
כי אילו לא היה סר, לא היה מוציא
הוצאות כאלה. אולם הטאלה העקרונית היא אם צריך לסחרר סכומים
צלה ממס-הכנסת או לתת מסכורת גרוטו יותר גדולה. הסיקול
יכול להיות מה יספיע יותר על הציבור, אם יבואו ייגידו שהממשלה
מטלמת מסכורת מסויימת לטר או סיסנו סכום מסויים מהמסכורת הפטור
ממס-הכנסת. לדעתי, יעסה הדבר רוטם רע בציבור אם נאמר, כי סר
מקבל 1500 ל"י לחודס למרות שמסכורת נטו תהיה אותה כמו אילו היו
מסחררים סכום מסויים ממס. הציבור יתרעם אם סר יקבל מסכורת כה
גבוהה. לכן מוטב לומר שבתוך המסכורת יטנו סכום מסויים ליצוג
שבאמת קטור עם תפקידו של הסר מאטר להעלות את הברוטו.

י. ספיר:
יטנן הוצאות טובות המופיעות בחשבונות
סונים, ובעיקר, אצל סר הדבר הוא
טובה לגבי אותם המספרים המצטברים למסכורת. יש ונראה, כי לטר
יותר יהיה מהמסכורת הנקיה שלו. אולם החוטב כך אינו נותן תמונה
נכונה, יטנם סעיפי הוצאה טובים לא מסרדיים ויש בכך קסר איסי
להוצאות סר - דברים אלה צריך להבהיר ולראות אם ההוצאות הלוח
למעסה על המסכורת בקסר עם מילוי תפקידו כסר, או אלה הן הוצאות
מסרדיות. למטל, לגבי דירות - גם כאן הגישה צריכה להיות טובה
כי אני קיבלתי בזמנו דירת סרד. אולם הטארתי לי את דירתי בפתח-
תקרה וטילמתי את המסים העירוניים, אזי לא היה הגיון שאני אטלם
סכר דירה. אך אינני זוכר שהיתה דירה שעלתה 18,000 ל"י. כן יש
לזכור שיטנן הוצאות סקסה להגדיר בדיוק אם אלה הן הוצאות הקסורות
במילוי התפקיד. למטל, כאטר הייתי צריך לנטוע לאמריקה אמרו
לי שאני אהיה זקוק לתלבוטת ערב (טוקטידו) וטילמתי מסיסי עבור
תלבוטת זו. לכן כאן קסה להפריד בין ההוצאות האיטיות לבין
הוצאות היצוג.

נוסף לכך יטנו כאן דבר קסה נוסף והוא
סיסנה הבחנה בין הסרים. ברור שקבלת אורחייט בבית ראט הממשלה
או סר החוץ היא חלק מההווי. לכן הייתי מציע שיהיה מקום מיוחד

י. ספיר:
 לסט אפשר לתזמין אורחים, כי הוצאות דומות יט לכל חסרין ואז לא
 יהיה מזמין ולא יהיה מסלם. אם למטל, הייתי צריך לתזמין אורח,
 אזי אם לקחתיו למלון - היה זה הולך על חשבון המטרד, ואם הזמנתיו
 לביתי - היה זה במסגרת הוצאות היצוג שלי. ישנם כאן דברים כאלה
 שאינם ניתנים לצורה אחרת של קביעה. אולם אין הדבר מתבטא בסכומים
 עצומים. לכן אני יוצא מתוך הנחה שלאדם בתפקיד ציבורי יש לתת
 תוספת כדי לחקל על הוצאותיו, כי הדבר קטור במילוי תפקידו.

אולם נטאלה סאלה לגבי מס-הכנסה -
 אף אני גורס שאין הצדקה סכום מטויים יהיה מטוחרר מס-הכנסה.
 אני חוטב שלא יהיה זה אטון אם סר יקבל מסכורת סבתוכה יהיו
 סמונים סכומים מטויים כאלה ולא כנפרד מהוצאות היצוג. אין כל
 הכרח שזה יהיה מטוחרר מס.

אנו מפסיקים עתה.

תיאור י. גורי:

היטיבה נבעלה נטעה 18.15.